

Σεβήρος, Σεβηριανός).

Σεύθης. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι γνωστοὶ τρεῖς βασιλεῖς τῆς ἀρχαίας Θρακίας: —1) Σεύθης ὁ Α΄. Ἦτο υἱὸς τοῦ Σπαραδόκου ἢ Σπαρδάκου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ὀδρουσῶν Θρακῶν Σιτάλκου, τὸν ὁποῖον καὶ ἠκολούθησεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα Β΄ κατὰ τὸ 429 π. Χ. ἐκστρατείαν του (Θουκ. II.95—101). Εἰς τοῦτον ὀφείλεται καὶ ἡ σωτηρία τότε τοῦ Περδίκκα ἀπὸ τὸν ἀπειλήσαντα τὴν χώραν του κίνδυνον, διότι λαβὼν παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν γάμου του μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἢ θυγατρὸς του Στρατονίκης, ἔπεισε τὸν θεῖόν του Σιτάλκην ν' ἀποσύρῃ τὸν στρατὸν του ἐκ τῆς Μακεδονίας. Κατὰ τὸ 424, συζευχθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ τὴν Στρατονίκην, διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τὸν θεῖόν του. Ὡς βασιλεὺς ἐπεξέτεινε τὰ ὅρια τοῦ κράτους του ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Ἰστροῦ καὶ μέχρι τῶν Ἀβδήρων πρὸς Δ., προήγαγεν εἰς πολιτισμὸν αὐτὸ καὶ ἐβελτίωσε τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, κόψας καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του διετέλεσε φίλος καὶ σύμμαχος πιστὸς τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες τιμῆς ἕνεκα εἶχον ἀναγκοῦξαι αὐτὸν πολίτην Ἀθηναῖον.

Wikipedia 433/wiki/Ευρωδοσιπιδε
T. K. A. Athina 1932.

ΔΝΑΣΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΑ

ΣΕΥΘΗΣ

—2) Σεύθης Β'. Ἦτο υἱὸς τοῦ Μαισάδου, βασιλεύσαντος τῶν ἐν Θράκῃ Μελανδιτῶν, Θυνῶν καὶ Τρανυπῶν, οἵτινες ὁμως πρὸ τοῦ θανάτου του εἶχον ἐκδιώξει τοῦτον ἐκ τοῦ θρόνου του ἔνεκα τούτου ὁ υἱὸς του Σεύθης ἀνετράφη εἰς τὴν αὐ-

λὴν τοῦ βασιλέως τῶν Ὀδρουσῶν Μηδόκου ἢ Ἀμαδόκου. Κατὰ τὸ 405 π. Χ. ὑπεσχέθη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ἀμαδόκου τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν στόλον, ὑπὸ τὸν ὄρον ν' ἀνατεθῆ ἡ ἀρχιστρατηγία εἰς τὸν φίλον των Ἀλκιβιάδην, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ὑπισχοῦντο τὴν συνδρομὴν των. Οἱ Ἀθηναῖοι ὁμως στρατηγοὶ δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἀξίωσιν καὶ τὰς συστάσεις τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ ἡ προσφορά τῆς συνδρομῆς τῶν Θρακῶν ἡγεμόνων ἀπερρίφθη, ἐπῆλθε δὲ ἡ ὀλεθρία διὰ τὰς Ἀθήνας ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς ναυμαχία. Κατὰ τὸ 400 π. Χ. ὁ Σεύθης, ὡς στρατηγὸς τοῦ Ἀμαδόκου, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ξενοφῶντος ἀφικομένων εἰς Χρυσόπολιν Μυριῶν πρὸς ἀνάγκησιν τῶν χωρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχεν ἐκδιωχθῆ ὁ πατὴρ του. Τυχῶν τῆς συνδρομῆς (Ξεν. Κύρου ἀνάβ. VII. 2. 10 καὶ 15) δὲν ἤμειψεν ἐπαρκῶς τοὺς Μυριοὺς, ἀν καὶ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Κατὰ τὸ 399 παρέσχε τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν Σπαρτιάτην Δερκυλίδαν ἐναντίον τῶν Περσῶν καὶ κατὰ τὸ 393, τῇ παρεμβάσει τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶν Θρασυβούλου καὶ Χαβρίου, συνεβιβάσθη πρὸς τὸν προστάτην του Ἀμάδοκον, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε περιέλθει εἰς ρῆξιν, καὶ συνωμολόγησε συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ἧτις ὀλίγον διήρκεσε, διότι ὁ Θραῦξ οὗτος ἡγεμὼν ἦτο δόλιος καὶ ἄπιστος. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 383 π. Χ.

Μυρῶν Ξενοφῶντος
F. V. A. 1 Αθῆναι 1932

—3) Σεύθης Γ'. Ἦτο βασιλεὺς τῶν Ὀδρουσίων
 Θρακῶν, ὅτε ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Μ. Ἀλέ-
 ξανδρος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγινε κατὰ τὸ 335 π. Χ.
 ὑποτελής. Μετὰ τὴν πτώσιν ὅμως τοῦ Ζωπυρίω-
 νος, κατὰ τὸ 325, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάν-
 δρου (323) ἀνεκλήριξεν ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον. Ἐχὼν
 ἰσχυρὸν στρατὸν (20 χιλ. πεζοὺς καὶ 8 χιλ. ἵππεις)
 ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Λυσιμάχου, μὴ ἀναγνωρίσας
 τὴν ἐπὶ τῆς Θράκης κυριαρχίαν του. Κατὰ τὸ 315
 ὅμως ἠττήθη εἰς τὰ στενά τοῦ Αἴμου ὑπὸ τοῦ Λυ-
 σιμάχου καὶ ὑπετάγη εἰς αὐτόν. Ὁ Σεύθης καὶ ὡς
 ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν καὶ ὡς ὑποτελής τοῦ Μ.
 Ἀλεξάνδρου διετέλεσεν ἀπὸ τοῦ 338—325 εἰς φι-
 λικωτάτας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους σχέσεις. ΚΑΦ.

ΑΝΑΞΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
 ΛΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
 ΟΡΑΚΙΑ

Museum
 Ελληνικὴ Ἐπιγραφικὴ
 τ. ΚΑ. Αθήνα 1932.

Σέϋμουρ (Seymour). — 1) **Ἐδουάρδος Χόρβαρτ**.
 Ἄγγλος ναύαρχος (1840—1929). Ὑπηρετήσας κατὰ
 τὸν Κριμαϊκὸν καὶ κατὰ τὸν Αἰγυπτιακὸν πόλεμον
 τοῦ 1882. Ὑποναύαρχος κατὰ τὸ ἔτος 1900, ἐστάλη
 εἰς Κίναν καὶ ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου
 κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Μπόξερ ἐτέθη ἐπὶ κε-
 φαλῆς τῶν συμμαχικῶν ἀγνημάτων, τὰ ὁποῖα ἐστά-
 λησαν πρὸς διασώσασιν τῶν ἐν Πεκίνῳ πρεσβεϊῶν.
 Συναντήσας ὑπερτέρας δυνάμεις ἠναγκάσθη νὰ
 ὑποχωρήσῃ. Ἐπεχείρησε τότε νὰ καταλάβῃ λιμέ-
 νας τῆς Κίνας, ἀλλ' ἠμποδίσθη κατόπιν διαμαρτυ-
 ριῶν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. Ἀπεστρατεύθη τῷ
 1910. Ἐγραψε: «Τὸ ναυτικὸν μου στάδιον καὶ ταξί-
 δια» (1914). — 2) **ΣεντέλεϿ-Θωμᾶς**. Ἄγγλος ναύαρχος
 (1508—1549). Υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Σέϋμουρ καὶ
 ἀδελφὸς τῆς βασιλίσσης Ἰωάννας, συζύγου Ἐρ-
 ρίκου τοῦ Η'. Ὑπηρετήσεν ἐπὶ βραχὺν χρόνον εἰς
 μάχιμον ὑπηρεσίαν, διορισθεὶς εἰτα λόρδος ναύαρχος.
 Ἐκτοτε ἀγαφέρεται ὡς ἀσχοληθεὶς κυρίως
 εἰς διαφόρους μηχανορραφίας ἐναντίον τοῦ ἀδελ-
 φοῦ του δουκὸς Σόμερσετ. Ἐπεδίωξε νὰ νυμφευθῇ
 τὴν τότε πριγκίπισσαν καὶ κατόπιν βασίλισσαν
 Ἐλισάβετ. Ὄταν τὸ πρῶτον ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ
 τούτου, ἐνυμφεύθη μυστικῶς τὴν χήραν τοῦ βασι-
 λέως Δικατερίνην Πάρ. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς
 συζύγου του ἐπεχείρησε πάλιν νὰ νυμφευθῇ τὴν
 Ἐλισάβετ. Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ὁ ΣΤ' παρέ-
 πεμψεν αὐτὸν εἰς δίκην ἐπὶ προδοσίᾳ. Καταδικα-
 σθεὶς εἰς θάνατον ἀπεκεφαλίσθη. Γ. Ι. Β.